

men i Landstinget stødte den paa en meget stærk Modstand, og der krævede man bestemt at blive ved status quo. Ved Toldloven af 1908 fik Bryggerierne i Virkeligheden ved Nedsættelsen af Kul- og Ristolden nogen Fordel, som er anslaaet til ca. 65,000 Kr. Det er undertiden anslaaet højere, men jeg tror, det er et ædrueligt Tal at nævne disse ca. 65,000 Kr. Desuden havde Ølindustrien ogsaa paa anden Maade haft et Held netop i Forbindelse med Overgangen fra det gamle Maal- og Vægtsystem til Metersystemet. Tidligere regnede man en Halvflaske til $\frac{3}{8}$ Pot. Nu bleve de ølindustrielle, Generaldirektoratet og Finansministeren enige om at regulere det paa en for Resten retfærdigere og rimeligere Maade ved at sætte Halvflasken til 35 cl. Det er et ikke helt ringe Beløb, der derved indvindes for Ølindustrien, omend jeg gentager, at jeg tror, at Ølindustrien havde et vist moralsk Krav paa det; det er et korrektere Forhold, der er etableret paa den Maade. Alligevel kan man regne, at der indvindes $6\frac{3}{4}$ pCt. derved. Vor officielle Statistik opgør det Indtægtstab, som Statskassen som Følge af denne Omregulering har lidt ved Ølskatten i 1909 sammenlignet med 1908, til 156,000 Kr. Det er altsaa 156,000 plus 65,000. Man kan jo sige, at det ikke er noget stort Beløb for hele Ølindustrien, men det er dog et Beløb, som det for Bryggerierne altid var værd at tage med.

Det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode) nævnede en Række Tal, der tilsigtede at vise, at Ølskatten her i Landet var uforholdsmæssig større end i andre Lande. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa det ærede Medlems Tal. Jeg har foretaget lignende Overvejelser og i saa Henseende gjort mig bekendt ogsaa med Beregninger, der ere opstillede af udenlandske sagkyndige, og det forekommer mig, at det ærede Medlem maaske var lidt for langt nede med sine Tal; men det skal jeg ikke diskutere med ham, det er altid, som det ærede Medlem ogsaa gjorde opmærksom paa, skønsomt. Men hvad det ærede Medlem ubetinget burde gjort opmærksom paa, er for det første den meget store Forskel, der er paa Forholdene her og andet Sted, idet Ølskatten her kun hviler paa Øl med over $2\frac{1}{4}$ Vægtprocent Alkohol, medens Afgiften i andre Lande foruden paa Øl af denne Styrke tillige hviler paa de lettere Sorter, der her ere skattefri. Desuden burde der være gjort opmærksom paa, at selv om de nævnte Tal vare rigtige, udtrykke de ikke den fulde Byrde paa det

stærkere Øl. I flere af de nævnte Lande er der meget betydelige Tillægsbyrder, der f. Eks. i Østerrig gaa op over den egentlige Skat. Der er der særlige Skatter, der opkræves i de forskellige Landsdele og i de større Kommuner, og i Frankrig har man en ganske betydelig Oktrojafgift. I England har man de store Udskænkingsafgifter. Saaledes er der i de forskellige Lande betydelige Tillægsafgifter, som vi her enten ere helt frie for eller ikke have i den Udstrækning. Men Hovedsagen er og bliver, at medens her den hele Skat hviler paa Øl med over $2\frac{1}{4}$ Vægtprocent Alkohol, hviler Skatten i de andre Lande, som Sammenligningen er dragen med, naar man undtager Sverige, hvor de have en Lovgivning, der i den Henseende nærmer sig vor, gennemgaaende paa alt Øl. Derfor kunne disse Tal slet ikke benyttes til Sammenligning.

Imidlertid forstaar jeg fuldkomment vel, at Ølindustrien sømmer sig ved et Paalæg som det her tilsigtede. Det bebrejder jeg den aldeles ikke, men jeg vil dog mene, at Ølindustrien har en mere nærliggende Adgang til at genoprette det Tab, der lides i Afsætningen, end nogen anden beskattet Industri har. De allerfleste Bryggerier, ja, omtrent alle, producere ikke blot skattepligtigt Øl, men ogsaa de forskellige skattefrie Sorter. Det er bekendt, hvilken Kraft Bryggerierne i de senere Aar have sat ind paa at producere særlig de lagrede, skattefrie Ølsorter, der have Egenskaber, der nærme dem ikke saa lidt til det skattepligtige Øl. Det vil da være en naturlig og berettiget Opgave for Ølindustrien fremtidig at søge at forbedre disse Ølsorter saa meget som muligt, en Opgave, hvor Industrien tillige arbejder i et socialt heldigt Formaalets Tjeneste, nemlig at afløse de mere alkoholstærke Drikke med de alkoholsvage. Her ligger ganske naturligt Vejen for Bryggerierne til at tage Revanche. Man kan sige, at det er underligt, at jeg som Finansminister peger paa dette, men det vil selvfølgelig alligevel blive Tilfældet i høj Grad, hvad enten jeg nævner det eller ikke. Det er ogsaa en meget nærliggende Vej. Den er saa nærliggende, at det ærede Medlem fra Ruds Vedby (Svendsen) har anbefalet mig at gaa til en Beskatning af disse lagrede, skattefrie Ølsorter, disse saakaldte skattefrie Luksusølsorter. Jeg har selvfølgelig ogsaa haft dette under Overvejelse og haft forskellige Forhandlinger og Undersøgelser desangaaende. Men jeg har ikke villet gaa den Vej, fordi jeg erkender, at vor Ølbeskatning i denne